

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514207597
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514207597.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. J. K., nar. dňa XX.XX.XXXX, a mal. R. K., nar. dňa XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov matky R. K., bytom T. R. č. XXX, zastúpená Advokátska kancelária SP & R, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Maróthyho 6, IČO: 36 859 982 T. L., bytom P. č. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na nariadenie striedavej starostlivosti, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.12.2015, č.k. 9P/143/2014-58, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje s tým, že výrok rozsudku súdu prvého stupňa doplní tak, že: tým sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.08.2013, č.k. 8P/90/2013-39.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril do striedavej osobnej starostlivosti rodičov mal. J. a mal. R. K. s tým, že deti budú v osobnej starostlivosti matky, vždy od nepárneho pondelka od 07,45 do nasledujúceho párneho pondelka do 07,45 a v osobnej starostlivosti otca, vždy od párneho pondelka od 07,45 do nasledujúceho nepárneho pondelka od 07,45. Rodičia deti prevezmú a odovzdajú vždy v školskom alebo predškolskom zariadení druhému rodičovi, v prípade, že to nie je možné (napr. čas prázdnin, choroba dieťaťa) prevezmú a odovzdajú deti v mieste bydliska matky. Súd ukladá rodičom detí povinnosť poskytnúť formou SMS, mailovej komunikácie alebo telefonicky druhému rodičovi vždy v stredu v každom týždni, kedy sú deti v ich osobnej starostlivosti informácie o deťoch. Súd ukladá rodičom detí povinnosť oznámiť formou SMS, mailovej komunikácie alebo telefonicky druhému rodičovi deň pred odovzdaním detí do starostlivosti druhého rodiča, kde budú deti odovzdávať. Otec detí je povinný prispievať na výživu mal. J. po 30,- eur mesačne a na mal. R. po 20,- eur mesačne, vždy do 15.dňa v tom, ktorom mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku I. rozsudku. Matke detí súd vyživovaciu povinnosť neurčuje. Súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietá s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa uviedol, že matka detí sa podaným návrhom domáhala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na J. na sumu 100,- eur a na R. na sumu 80,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2014. Otec detí podal návrh na zmenu zverenia detí tak, aby boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 26, § 78 ods. 1, § 36 ods. 1, § 24 ods. 3, 4, 5, § 62 ods. 1, 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v súčasnosti starostlivosť o obe maloleté deti zabezpečujú obaja rodičia. Je to v súčasnosti spôsobené snahou matky zabezpečiť potrebné finančné prostriedky. Matka má zamestnanie, v ktorom má tzv. krátky a dlhý týždeň a v čase, keď je v práci,

zabezpečuje starostlivosť o deti otec. Až doposiaľ to tak fungovalo na princípe obojstrannej dohody. Až po podaní návrhu matky na zvýšenie výživného podal otec návrh na zverenie detí do striedavej starostlivosti. Kolízny opatrovník vykonal šetrenie v rodine matky i otca a skonštatoval vychádzajúc i z pohovoru s deťmi, že tieto majú vytvorený blízky vzťah k obojom rodičom, obaja rodičia sú schopní zabezpečiť im riadnu starostlivosť a obaja majú vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie osobnej starostlivosti o deti. Z hľadiska bytových možností majú deti lepšie podmienky v domácnosti matky. Obe deti uviedli, že k otcovi vždy chodia spolu, chodia s ním na výlety, trávajú čas hrami. Otec býva u priateľky v jednoizbovom byte, rekonštruuje dom, kam chodia zatiaľ len cez víkendy. Na návrh súdu absolvovali rodičia s deťmi sedenia u psychológa. Matka uviedla, že závery psychológa ešte nemá k dispozícii, avšak predbežne sa psychológ vyjadril, že J. by problém s týždňovými intervalmi u rodičov nemala a R. by to zvládol spolu s J.. Je to pre neho dlhé obdobie odlúčenia.

Rozhodovanie o ďalšej starostlivosti o deti oboch rodičov nie je ani pre súd jednoduché. Rozhodujúcim pre záver súdu je záujem detí. Nepochybné je, že deti sa v prvom rade museli vyrovnáť so situáciou, že rodičia, ku ktorým majú citové väzby nežijú spolu. Prechody z jednej domácnosti do druhej rovnako pre obe deti nie sú jednoduché, avšak za situácie, keď obnovenie spolužitia rodičov nemožno predpokladať, je potrebné túto situáciu riešiť tak, aby vývoj detí nebol ohrozený a aby napriek absencii úplnej spoločnej rodiny vyrástli z nich silné osobnosti. Nejde tu teda o záujmy a pocity rodičov, ale potrebu vytvorenia stabilného výchovného prostredia pre obe deti. Rodičia detí sú značne odlišní, možno s čiastočne iným pohľadom na svet, avšak vo vzájomnej kombinácii môžu byť pre deti vzormi rôzneho správania. Sama matka konštatovala, že u otca majú deti možno viac voľnosti, ona je možno ako rodič dominantnejšia a deti ju aj tak vnímajú. Určite citlivo vnímajú, ak matka ich odchodom z domácnosti trpí. Je zrejmé, že obaja rodičia chcú pre svoje deti iba to najlepšie. Majú s deťmi záujem tráviť maximum času a venovať sa im. Matka detí sa nevie úplne vysporiadať so situáciou, keď deti bývajú u otca a ona s nimi nie je. To je však typický dôsledok rozchodu rodičov. Obaja rodičia sú rovnako dôležití a pre deti potrební. Za súčasnej situácie je zrejmé, že je potrebné stabilizovať situáciu, ktorá vznikla a upraviť pomery detí tak, aby tieto boli stabilné a deti neprechádzali z jednej domácnosti do druhej, keď to rodičom vyhovuje. Preto podľa názoru súdu je v záujme detí, aby sa na ich výchove podieľali rodičia tak, ako to v podstate realizujú aj v súčasnosti. Či je to obsiahnuté v rozhodnutí súdu alebo nie je, nič to vo veci nemení, keďže v praxi sa vlastne striedavá starostlivosť rodičov realizuje a to pomerne dlhú dobu, prakticky od októbra 2014 s určitým prerušením v júni 2015. Súd nezistil, že by zverením detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov bol akokoľvek ohrozený vývoj detí, keď obaja rodičia sa dokážu o deti riadne starať. Pokiaľ ide o mal. R., súd je názoru, že je schopný byť bez matky i celý týždeň, ak je s ním sestra. Tá pre neho predstavuje oporu a povzbudenie. Súd preto uložil obojom rodičom, aby vždy v deň pred zmenou starostlivosti oznámili druhému rodičovi, kde k odovzdaniu detí dôjde. Súd tiež uložil obojom rodičom povinnosť v priebehu týždňa oznámiť formou SMS, telefonátu, či mailovej komunikácie druhému rodičovi informácie o deťoch.

Pokiaľ ide o výživné po zverení detí do striedavej starostlivosti je povinnosť oboch rodičov hradiť spoločne všetky náklady na deti. Deti majú bežné výdavky s tým, že J. navštevovala výtvarný krúžok, je študentkou základnej školy, R. navštevuje materskú školu. Matka dosahuje priemerný zárobok 380,10 eur, pracuje ako čašníčka, určitý príjem má aj tzv. tringeltov, žije s deťmi sama a inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec detí žije spolu s priateľkou v jednoizbovom byte, spláca hypotéku na dom, ktorý rekonštruje s tým, že za čas od 06/2014 do 11/2015 dosiahol príjem vo výške v priemere 461,89 eur z čoho čistý príjem je 384,24 eur. Za toto obdobie mu boli vyplatené nemocenské dávky v priemere mesačne 121,47 eur a celkovo tak dosiahol otec detí priemerný mesačný príjem 505,71 eur, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vychádzajúc z týchto skutočností s prihliadnutím na to, že príjem otca je vyšší a navyše v predchádzajúcom období bol ovplyvnený vysokou práceneschopnosťou otca detí, kedy jeho zárobok inak priemerný dosahuje cca. 720,- eur, v záujme dosiahnutia rovnakej životnej úrovne všetkých členov rodiny zaviazal otca povinnosťou prispievať naďalej aj po zverení detí do striedavej starostlivosti na výživu detí, ktoré zabezpečuje vyrovnanie životnej úrovne. Súd návrh matky na zvýšenie výživného za čas od 01. septembra 2014 zamietol, pričom vychádzal zo skutočností, že deti boli od októbra 2014 až do júna 2015 v striedavej starostlivosti oboch rodičov a to napriek tomu, že boli zverené do starostlivosti matky a výživné bolo určené vo výške tomu zodpovedajúcej. Je pravdou, že v septembri 2014

prebehla starostlivosť o deti v súlade s rozhodnutím súdu, avšak išlo pomerne o krátke obdobie, pričom k určitému prerušeniu striedavej starostlivosti došlo aj po júni 2015, avšak opätovne išlo o veľmi krátke obdobie. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden

z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka maloletých, ktorá žiadala, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že maloleté deti budú zverené do jej osobnej starostlivosti, pričom otec bude oprávnený sa s deťmi stretávať každý párný týždeň od piatka do nedele a nepárny týždeň od stredy do štvrtka s tým, že otec bude povinný prispievať na výživu J. po 100,- eur mesačne a na R. po 80,- eur mesačne. Uviedla, že nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou, pretože táto nie je v záujem detí. Samotné deti túto formu starostlivosti odmietli. Dcéra je u otca rada, avšak aj pred sociálnou pracovníčkou sa vyjadrila tak, že týždeň je dlho. Je nemysliteľné, aby na 8 ročnú dcéru bola kladená zodpovednosť za jej 5 ročného brata. Otec je vo výchove benevolentný, ak deti nechcú ísť na krúžok, neodvezie ich, nechodí s nimi po lekároch, nechá ich bez problémov cez noc so svojou mladou priateľkou a ide do práce. S otcom sa nevedia dohodnúť na základných princípoch výchovy detí s tým, že riadne neplatil a ďalej neplatí výživné. Matka pracuje ako čašníka a vedúca prevádzky s pracovným časom cez dlhý a krátky týždeň s tým, že nie je mysliteľné, aby matka preto lebo sa riadne o deti stará a svojou prácou sa snaží zabezpečiť ich riadnu výchovu bola formou striedavej starostlivosti o deti ukracovaná. Matka navštevuje 4. ročník vysokej školy, odbor sociálna práca v Piešťanoch s tým, že školu navštevuje externe, čo svedčí o jej záujme zvýšiť si kvalifikáciu a nájsť si iné vhodnejšie zamestnanie, aby s deťmi mohla tráviť viac času. Poukázala na tú skutočnosť, že považuje za dôležité, aby deti v tomto veku mali jeden stály bezpečný domov s pocitom istoty, dôvery, zázemia a možnosťou prejavovať vlastný názor a pocity. Matka súhlasí so zverením detí do výlučnej osobnej starostlivosti s úpravou styku otca tak, ako navrhla vo výroku, pričom zároveň vyslovila názor, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a dospel k nesprávnym právnym záverom, pretože aj opatrovník v prípade striedavej starostlivosti navrhoval výživné vo výške 50,- eur na dcéru J. a 40,- eur na syna R..

K podanému odvolaniu sa vyjadril otec maloletých detí, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v dobe podania návrhu už forma osobnej striedavej starostlivosti reálne fungovala to od októbra 2014 a otec si riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Matka prisľúbila vrátenie výživného do rúk otca, avšak naopak podala návrh na zvýšenie výživného. Poukázal na tú skutočnosť, že bol dlho práceneschopný, avšak pod tlakom výdavkov nebol schopný plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť a preto bol nútený predčasne ukončiť PN a nastúpiť do zamestnania. Matka pracuje ako čašníčka a jedná sa o celodennú prevádzku, nedokáže sa preto postarať o deti. Ďalej uviedol, že matka klamlivo uviedla, že starostlivosť o maloletých zabezpečuje občas ich babka, pretože babka používa aj fyzické tresty s čím otec nesúhlasí. Rovnako nie je pravdou, že by deti nemali u neho písací stôl. Rovnako nie je pravdou, že by matka nebránila styku otcovi s deťmi, pretože až po upozornení, že si príde po deti spolu s políciou reagovala na výzvy zo strany otca. Pokiaľ dcéra plače za matkou, stalo sa to párkrát aj to po telefonáte s matkou, ktorá rozprávala dcére ako jej strašne chýbajú a ako je sama. Samotná matka priznala, že má pocit, že jej berú deti, čo však nezodpovedá skutočnosti, ale jej mylným predstavám. Ďalej uviedol, že požiadal o striedavú starostlivosť až, keď bol schopný zabezpečiť deťom dochádzku do školy a škôlky, keďže do tej doby býval ďaleko od zariadení, ktorú deti navštevujú. V čase, keď sú v otcovej starostlivosti, pracuje na nočnej zmene, v čom mu vyšiel zamestnávateľ v ústrety. Pokiaľ boli deti u matky po dobu, keď ich mala v osobnej starostlivosti vozila ich k babke, prababke, prípadne ku kamarátkam s tým, že styk s otcom určovala podľa seba ako jej to vyhovovalo a tým zabraňovala otcovi ísť s deťmi na výlet, stanovačku na dlhšiu dobu ako dva dni. Žiadal a konečnom dôsledku, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdený.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že s odvolaním matky nesúhlasí. Uviedol, že deti majú právo na starostlivosť a výchovu oboch rodičov, mali by rozchodom rodičov trpieť čo najmenej. J. aj R. majú vrúcni citový vzťah k obojom rodičom, žiadneho nepreferujú, ani neodmietajú. Obe deti sú zvyknuté, že sa o nich v rovnakej miere stará matka aj otec, pričom obaja rodičia sú pre nich vzorom a oporou. Je správne, že si starostlivosť o deti delia medzi seba a nesnažia sa neprítomnosť matky v domácnosti počas výkonu jej práce riešiť suplovaním starostlivosti o deti formou známych, či susedov. Striedavá starostlivosť nebude pre deti žiadnou zmenou, je to len potvrdenie skutkového stavu, ktorý sa realizuje dlhodobo. Príjmy rodičov sú porovnateľné, čo je spôsobené nemocenskými dávkami otca. Matka hradí väčšinu poplatkov pre deti spojených s návštevou predškolského a školského zariadenia a preto navrhovali, aby krajský súd v časti výživného určil otcovi výživné na J. po 50,- eur a na R. po 40,- eur mesačne. V časti zverenia detí do striedavej starostlivosti žiadali rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvého stupňa, na ktoré zároveň poukazuje.

Súd v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

V prejednávanej veci vykonal súd prvého stupňa dokazovanie v potrebnom rozsahu, poskytol dostatočný priestor oboch rodičom nato, aby vo veci vypovedali, navrhovali dôkazy s tým, že zároveň opatrovník vykonal šetrenie pomerov u oboch rodičov a zároveň následne potom súd prvého stupňa v rozsudku vyčerpávajúco a presvedčivo vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach všetky vykonané dôkazy. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť, a preto nemôže vyhovieť matke ako odvolateľke.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave a výkone ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, 25 a 26 sa použijú primerane. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Predmetom tohto konania bol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca a návrh otca na nariadenie striedavej starostlivosti nad maloletými deťmi.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia ako schopnosť rodičov dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

V zmysle § 154 O.s.p. pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a súd pri rozhodovaní neprihliada na okolnosti, ktoré by len prípadne mohli v budúcnosti nastať. Ak sa by sa v čase po rozhodnutí o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností zmenili pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov, ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb. Jedná sa o zmenu podstatnú a závažnú, nie o zmenu krátkodobého charakteru. O podstatnú zmenu tých skutočností, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo rozhodnutia súdu o schválení dohody rodičov o rodičovských právach a povinnostiach je treba rozhodovať s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom. Záujem maloletého dieťaťa na zachovanie stability výchovného prostredia spočíva okrem iného aj v tom, že dieťa s prihliadnutím na svoj vek, rozumovú vyspelosť je schopné aj samostatne vyjadriť svoj názor s tým, že dieťaťu musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Tiež sa musí brať do úvahy vek, zdravotný stav dieťaťa, jeho dochádzka do školy ako aj denný režim a podobne. Rozhodujúcim hľadiskom pre úvahu o najvhodnejšej úprave výchovy nad maloletým dieťaťom teda zostáva vždy záujem dieťaťa, pričom súd prvého stupňa sa týmto záujmom vo svojom rozhodnutí aj dôsledne riadil.

Je teda nesporné, že o výchove a výžive nad maloletými deťmi bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, na základe ktorého bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli mal. J. a R. zverení do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na ne výživné, na mal. J. po 80,- eur mesačne a na R. po 60,- eur mesačne, zároveň bolo rozhodnuté o nedoplatku na zročnom výživnom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 16.10.2013.

Ako vyplýva z tohto rozhodnutia rodičia maloletých detí neboli manželmi, nežili v spoločnej domácnosti s tým, že matka v tom čase poberala podporu v nezamestnanosti cca. 270,- eur mesačne, pracovala na dohodu s príjmom cca. 102,- eur mesačne a otec pracoval s príjmom cca. 460,- eur mesačne.

Od tejto poslednej úpravy o výživnom došlo k zmene pomerov ako na strane oboch rodičov, tak aj na strane maloletých detí. Matka detí sa zamestnala s priemerným zárobkom vo výške 380,- eur mesačne, pričom pracuje ako čašníčka s tým, že otec vzhľadom nato, že bol dlhšiu dobu práceneschopný, dosiahol priemerný mesačný príjem vrátane nemocenských dávok 505,71 eur s tým, že žije s priateľkou v jednoizbovom byte a rekonštruje rodinný dom.

Vzhľadom na zamestnanie sa matky maloletých detí, tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa prakticky od októbra 2014 s určitým prerušením sa realizovala striedavá starostlivosť oboch rodičov a to práve z dôvodu pracovných zmien na strane matky.

Mal. J. navštevuje základnú školu a mal. R. navštevuje materskú školu.

Preto sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že je v záujme oboch detí, aby boli po rovnaký čas v starostlivosti oboch rodičov, pričom toto rozhodnutie bude prakticky kopírovať len faktický stav, ktorý už vo vzťahu medzi rodičmi a deťmi aj existuje. Súd prvého stupňa správne v konečnom dôsledku uzatvoril, že obaja rodičia sa dokážu o deti riadne postarať s tým, že spôsob odovzdávania maloletých detí ako aj frekvenciu striedavej starostlivosti súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia riadne odôvodnil tak, aby nedochádzalo k nezrovnalostiam a konfliktom medzi rodičmi pri preberaní a odovzdaní oboch detí.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje. Odvolací súd nezistil ani pochybenie na strane súdu prvého stupňa, ktorý vzhľadom na tú skutočnosť, že otec dosahuje o niečo vyšší príjem ako matka a preto je potrebné napriek tomu, že deti sú po rovnaký čas ako u otca, tak aj u matky stanoviť výživné, avšak vzhľadom na tú skutočnosť, že rozdiel v príjme nie je až taký zreteľný, bol v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý stanovil otcovi vyživovaciu povinnosť na 30,- eur na mal. J. a na R. na sumu 20,- eur, čím sa dorovná rozdiel v príjmoch oboch rodičov s tým, že obaja rodičia si musia byť vedomí tej skutočnosti, že sú povinní hradiť náklady spojené s výchovou a výživou detí na polovicu.

K určitému pochybeniu na strane súdu prvého stupňa došlo v tom smere, že opomenul vo svojom výroku stanoviť, že týmto rozsudkom sa mení pôvodný rozsudok, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a určené výživné zo strany otca, a preto odvolací súd toto pochybenie napravil a do výroku svojho rozhodnutia pojal tú skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sa mení pôvodný rozsudok, ktorým boli deti zverené do starostlivosti matky a určené výživné zo strany otca.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., kedy žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.